

ÁFRA JÁNOS

Egy szál

A keresztgerendákról kiszögezett
esernyők lógnak alá, teltházás légyfogók,
lengő magnószalagok és kiürített mákgubók –
leáldozóban lévő gyönyörkert, tetszhalott
társaság, levegőbe beszélő mikrofonnál állók.

A szétázott arcok és lassan mozgó állkapcsok
sajátos félelemmel tárják fel mélységeiket,
és ereszkednek hallgatásba üres mondatok
után – szürkés sóhajokból nyugalomba
térnek a majdnem gondolatok.

Unalmadban mozgó térdemre rakod kezed,
erőtlenül elmosolyodsz, kihűlt kávéba öntöd
a maradék sört, sörösdobozba ejted a cigarettát,
kimosott hamutartónk szemed elé rakod,
s percekig csak azon nézel át.

